

DODATEK PARAFIALNY

Jednacie prenumeratorów
prasy katolickiej.

do TYGODNIKA „NIEDZIELA”
Parafii Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny.

Apostolem bądź,
nie tylko czytelnikiem.

Najdostojniejszemu Arcypasterzowi Diecezji Częstochowskiej Jego Ekscelencji Ks. Biskupowi

Dr Teodorowi Kubinie

W dniu Jego Świętego Patrona życzenia hojnych łask Bożych w rządach naszą diecezją, oraz wyrazy hołdu i Synowskiego przywiązania składają:

Proboszcz wraz z wikariussami, Zarząd Parafialnej Akcji Katolickiej, Oddziały Katolickich Stowarzyszeń: Mężów, Kobiet, Młodzieży Męskiej i Młodzieży Żeńskiej. Stow. Pań Sw. Winc. à Paulo, Bractwa: III Zakonu Sw. O. Franciszka, III Zakonu Sw. O. Dominika, Żywego Różańca, Straży Honorowej i Najst. Serca oraz cała parafia.

Porządek nabożeństw

w Kościele Parafialnym
Wnieb. Najsw. Marii Panny.

Niedziela XXV po Zielonych Świątkach (7.XI).

g. 6. Prymaria — ks. Łopaciński, nauka — ks. Stoiński.

g. 8. Msza św. z nauką — ks. Stoiński.
g. 9.30. Msza św. dla szkół — ks. kan. Jankowski, nauka — ks. Łopaciński.

g. 11. Suma — ks. prof. Giebartowski, kazanie — ks. Kiwacz.

g. 12.30 Msza św. — ks. prof. Giebartowski, nauka — ks. prof. Magott.

g. 7.30. W Kaplicy więziennej Msza św. z nauką — ks. Kiwacz.

g. 9.30. W Kaplicy Huta Milowice Msza św. z nauką — ks. Kiwacz.

g. 15.30. Nabożeństwo adoracyjne — ks. Łopaciński.

Od g. 18 dnia 6 XI do g. 18 dnia 13.XI
dyżurnym — ks. Łopaciński, wicedyżurnym — ks. Kiwacz.

Kalendarzyk zebrań.

Niedziela 7 listopada — godz. 12.15
Zebranie propagandowe A. K. g. 17
Zebranie Rady i Zarządu Bractwa Żywego Różańca.

Poniedziałek 8 listopada — godz. 19
Świetlica K. S. Mł. Zeńskiej.

Wtorek 9 listopada — godz. 19
Świetlica K. S. Mł. Męskiej, g. 19
Świetlica Sodalicji Mariańskiej Pańien.

Środa 10 listopada — godz. 19
Świetlica K. S. Mł. Zeńskiej.

Czwartek 11 listopada — godz. 17
Świetlica K. S. Kobiet, g. 18-19
Biblioteka Parafialna, g. 19.15 Kurs
wyszkolenia religijnego, godz. 19.30
Świetlica K. S. Mł. Męskiej i K. S.
Mężów.

Piątek 12 listopada — godz. 19
Świetlica K. S. Mł. Zeńskiej.

Sobota 13 listopada — godz. 19
Świetlica K. S. Mł. Męskiej i K. S.
Mężów.

Niedziela 14 października — g. 12 15
Zebranie III Zakonu św. O. Franciszka, godz. 15
Zebranie Ogólne Br. Z. Różańca, godz. 17
Zebranie Plenarne K. S. Mężów.

Komunikaty.

Kierownictwa Kat. Stow. Kobiet i Kat. Stow. Mł. Zeńskiej przypominają że w niedzielę dnia 7 listopada o godz. 8 rano zostanie odprawiona Msza św. w intencji członkiń.

Wszystkie członkinie mają obowiązek wziąć udział w tym nabożeństwie i gremialnie przystąpić do Stołu Pańskiego.

Drodzy w Chrystusie Panu Parafianie.

Niedziela XXV po Zesł. Ducha Św.
(V po Trzech Królach) 7 listopada.

W dzisiejszej ewangelii Jezus poucza lud o królestwie, które za-

kląda tu na ziemi, a którego przedłużeniem będzie wieczność. Wyjaśnia swoją Boską naukę przypowieściami, wziętymi z życia otaczającego: o siewcy, o ziarnie gorczyczym, o kwasie i perle, o roli żywiciela.

Na wschodzie zdarza się, że ktoś ze złości albo z zemsty posieje kąkol w jego zbożu. Tego obrazu używa Jezus, aby wyjaśnić, skąd rodzi się zło w Jego Królestwie — w Kościele.

Jezus, przyszedłszy na świat, dobre ziarno swej prawdy zasiał w sercach ludzkich. Ustanowił Kościół, który dalej ma prowadzić Jego dzieło.

Z maleńkiego nasienia wyrastają coraz to nowe pokolenia chrześcijan począwszy od pierwszych męczenników, aż do ostatnich nawróceń: pokolenia cichych wielkich, sławnych na katedrach uczonych czy na polu wynalazków, w warsztacie robotnika i w znoej pracy na roli.

Ale w tym królestwie wśród urodzajnej pszenicy napotykamy w każdym czasie, a dziś może więcej niż kiedykolwiek, ludzi złych, którzy z pewnością nie wyrosli z posiewu Chrystusowego.

Skąd tedy kąkol na niwie Kościoła? Odpowiedź daje sam Jezus: „Nieprzyjazny człowiek to uczynił”. Uczynił to szatan i jego wspólnicy.

Jak zachować się wobec tych ludzi złych — grzeszników a nade wszystko heretyków, bezbożników, sekciarzy? Są obok nas — w parafii, a może i w rodzinie naszej! Znów odpowiada Boski Mistrz: „Pozwól-

cie obojgu rósć aż do żniwa“. Dlaczego? „Abyście zbierając kłokol nie wykorzenili wraz z nim i pszenicy“.

Troska o dobrych skłania Go do tego rozkazu. Dlatego złych cierpliwie trzeba znosić.

Złość ludzka jest błogosławieństwem dla Kościoła: pobudza umysły do zgłębienia prawd, wiarę umacnia, rodzi męczenników.

Wielu złych może się jutro nawrócić. „Bo niechce Bóg zguby grzesznika, lecz aby się nawrócił i żył“.

Dziś kiedy zło tak się wzmogło, zadaniem naszym jest walczyć o czystość ról niezachwaszczonych, szerzyć dobro, nie siać kłokolu....

Hasło: Celem wszystkich — uszlachetnienie.

Proboszcz.

—o—

Chrystus — Król.

Króluje w środku parafii w Tabernakulum. On jest Panem i Królem parafii. Cała parafia jest Jego.

Jest Królem i panem każdego człowieka, bo go stworzył, z niczego powołał do bytu, wszystko, cokolwiek ma człowiek, to przecież od Boga; „A co masz czegoś nie wziął? 1 Kor. 4. 7. — a więc jest człowiek własnością Bożą i wszystko, co posiada od Boga pochodzi i do Boga należy.

Należy człowiek do Zbawiciela, bo go odkupił i to odkupił Krwią Swoją; „wiedząc, iż nieskazitelnym złotem albo srebrem jesteście wykupieni od próżnego obcowania waszego ojcowskiego podania, ale drogą krwią, jako baranka niezmaczanego i niepokalanego, Chrystusa.“ 1. Piotr 1. 18, 19. A przecież rzecz kupiona należy do kupującego — Chrystus wyrwał nas od grzechu Jego łaskami żyjemy—więc ma prawo do nas.

Tyle razy człowiek sam się oddawał Zbawicielowi, wybrał Go więc sobie na swego Pana. Jeszcze może przed przyjściem na świat matka ofiaruje dziecę Bogu; kiedy przyszło na świat, rodzice chrzestni niosą je do kościoła, tam wyrzekają się w jego imieniu szatana, wyznają wiarę w Boga a na czole i na piersiach dziecięcia czyni kapłan znak krzyża na zaznaczenie, że ma wyznawać Chrystusa myślą, słowem i czynem. Dziecię odnosi do domu — to dziecę jest Chrystusowe. Kiedy dojdzie do używania rozumu, samo Go kocha i odda się Mu zupełnie. A potem tyle razy powtarza, że kocha Go z całej duszy, z całego serca, ze wszystkich sił swoich. A pierwsza Komunia św.? Kiedy dziecę po raz pierwszy zbliża się do Zbawiciela,

czy to nie jest oddanie się Zbawicielowi? Zbawiciel oddaje się dziećciu, przychodząc do niego, a dziecę znów oddaje się Jemu, obiecując Go kochać całym sercem. Ileż razy od tych chwil powtarzało dziecę oddania się Zbawicielowi?

Potym dziecę było pasowane na rycerza Chrystusowego, żeby mężnie wyznawało swą wiarę i wedle niej żyło. Było to w Sakramencie Bierzmowania, w którym otrzymało specjalną łaskę, aby mogło podolać temu szczytnemu zadaniu. Więc obrało sztandar Chrystusowy, obiecało pod tym sztandarem walczyć. Sztandaru nie wolno opuścić, zdradzić. Czy tedy Chrystus nie ma prawa do nas?

Parafia składa się z pojedynczych rodzin, osób, czyż nie są one oddane Zbawicielowi? Ma więc Chrystus prawo do całej parafii.

Ale nie tylko pojedyncze osoby, ale cała parafia, jako parafia, jest Chrystusowa. Ona jest częścią Jego Kościoła. Jest częścią tego Kościoła, który On ustanowił, którym On kieruje, który On ożywia. Kiedyś, z woli biskupa, ustanowionego przez namiestnika Chrystusowego, powstała parafia. On przysłał kapłana, On nakazał mu karmić wiernych nauką, zasilać ich Sakramentami św., kierować nimi. Może to dawno było, może pamięć tego zginęła, ale z woli Chrystusa parafia została powołana do życia, jest więc Jego.

Jest Chrystusowa i z wyboru. Pierwsi parafianie prosili Biskupa, żeby mogli mieć Chrystusa, koło którego mogliby się skupiać, prosili żeby mogli mieć kapłana, któryby w Jego imieniu nimi kierował i prowadził ich do nieba. Jakże się cieszyli, że będą mieli parafię, ileż starań lożyli! Jakże się cieszyli, kiedy kapłan przyjechał do nich, jakże się cieszyli, jakby nie dowierzali, że to „ich kapłan“! Jakaż to radość była, kiedy poraz pierwszy Zbawiciel przyszedł do ich parafii! A Kościół, mieszkanie Chrystusa? Może swoją pracą i swoim potem go wzniesli, niczego nie żalowali, nie, bo jakże — wypadło przecież Bogu i Panu wzniesić odpowiedni przybytek. A kiedy w parafii był wystawiony na ołtarzu, kiedy przychodził do dusz ludzkich, kiedy zaczął odwiedzać domy, szukając chorych, to płakali z radości. Tak — widzieli, że Boga i Króla mają między sobą.

c. d. n.

Ks. T. J.

Związek małżeński zawarł:

Dnia 31.X 1937 r. Eugeniusz Stawiarski z Krystyną Drygała.

Mieczysław Szatan z Pelagią Wiercioch.

Emil Machalica z Leokadią Puszczowicz.

Rocznice zaślubin:

Dnia 7.XI 1937 r. Tadeusz Muń z Honoratą Fidyk.

Stanisław Bień z Zofią Molenda.

Piotr Siudek z Apolonią Wąs.

Dnia 8.XI 1937 r. Stanisław Mizera z Anną Chudaszek.

Wilhelm Jaskuła z Henryką Nemsz.

Stanisław Szota z Anielą Szata.

Władysław Frączek z Genowefą Prawdziwa.

Zmarli:

Dnia 29.X 1937 r. Jan Okoński lat 54.

Rocznice zgonów:

Dnia 7.XI 1937 r. Jan Muszyński lat 66.

Dnia 8.XI 1937 r. Józefa z Kowalskich Wudkowska lat 61.

Związek małżeński zamierzają zawrzeć następujące osoby:

Marian Zajczyk, kaw. z Milowic z Genowefą Hancel, p. Nowa 6 zap. 3.

Tadeusz Orliński, kaw. Dziewicza 1 z Zofią Chmielewską, wd. Dziewicza 1 zap. 3.

Ignacy Kasprzak, kaw. Pańska 46a z Heleną Chojnącką, p. Pańska 46a zap. 3.

Mieczysław Wiśniewski, k. z Dąbrowy Górniczej z Haliną Kawczanką, p. 3 Maja 14 zap. 2.

Tadeusz Jureczko, k. Aleja 1 z Anielą Lubina, p. z Katowic Ligoity, par. Panewniki zap 2.

Aleksander Gacoń, k. Wiejska 18 z Karoliną Szybiak, p. Wiejska 30 zap. 2

Józef Świętek, k. Chmielna 3 z Heleną Wojaś, p. Daleka 1 zap. 2.

Piotr Parys, k. z Sosnowca, a przed 2-ma miesiącami z Piasków z Józefą Wojtasińską, p. Daleka 1 zap. 2.

Marcin Nawara, k. z Pogoni z Bronisławą Niedzielską, p. 3 Maja 32 zap. 2.

Jan Sintera, k. Wiejska 18 z Paulą Stacherzanką, p. Wysoka 50 zap 2.

Ludwik Orgal, k. Dęblińska 7 z Kazimierą Supernak, p. Dietłowska 6 zap. 2.

Chrzest św. przyjęli, stając się dziećmi Bożymi:

Teresa Jadwiga Rudnik, Irmina Bańska,

Danuta Maria Kowalczyk,

Jerzy Henryk Boroczyński,

Wiesława Barbara Czechowska,

Jadwiga Teresa Gątkiewicz,

Stanisława Helena Lisowska,

Antonina Teresa Dulińska.